

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011108
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119011108.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti odsúdenému J. R., nar. XX.XX.XXXX v Q. M., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28.06.2019, č. k. 6PP/42/2019-18, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.10.2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného J. R. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného J. R. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 07.01.2019, sp. zn. 4T/125/2018.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že formálna podmienka podmieneného prepustenia v danom prípade bola splnená, keďže odsúdený vykonal zákonom predpokladanú dĺžku uloženého trestu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že okresný súd vychádzajúc z hodnotenia správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nezistil, že odsúdený by svojim správaním preukazoval výraznejšie polepšenie. Naopak, správanie sa odsúdeného podľa názoru okresného súdu vykazuje znaky priemernosti a priemernosť zvlášť u osoby, ktorá už bola opakovane vo výkone nepodmienečného trestu, nesvedčí polepšeniu. Pri tomto závere okresný súd prihliadal najmä na hodnotenie pracovnej morálky odsúdeného, ktorá je priemerná a skutočnosť, že odsúdený nedosiahol počas doterajšieho výkonu trestu ani jednu disciplinárnu odmenu. Okresný súd konštatoval, že samotná skutočnosť, že odsúdený sa správa na požadovanej úrovni polepšeniu nesvedčí, pretože správanie v súlade s internými predpismi ústavu je základnou povinnosťou každého odsúdeného. Čo sa týka prognózy o spôsobe vedenia života odsúdeným v prípade jeho podmieneného prepustenia okresný súd prihliadol najmä na údaje vyplývajúce z odpisu jeho registra trestov, ktorý svedčí tomu, že odsúdený je recidivistom so sklomni páchať trestnú činnosť, na ktorého nápravu nemali očakávaný vplyv predchádzajúce opakované nepodmienečné tresty odňatia slobody. Vzhľadom na kriminálnu minulosť odsúdeného okresný súd nedospel k záveru, že od neho možno v prípade podmieneného prepustenia očakávať vedenie riadneho života. Naopak, okresný súd bol presvedčený, že na dosiahnutie účelu trestu je nevyhnutné, aby odsúdený právoplatne uložený trest vykonal v celej jeho výmere. Okresný súd tak pre nesplnenie ani jednej z materiálnych podmienok žiadosť odsúdeného zamietol.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu neodôvodnil.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa správne vyhodnotil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu nepreukazuje polepšenie. Odsúdený nebol disciplinárne odmenený a dokonca sa domáhal pod hrozbou hladovky premiestnenia na inú celu. Okresný súd tiež správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody už bol, pričom po jeho vykonaní sa opätovne dostal do rozporu so zákonom.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona okrem formálnej podmienky súčasne spĺňať aj dve materiálne podmienky a to, že svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a zároveň je možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky vyplývajúce z vyššie uvedeného ustanovenia a preto súd I. stupňa správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.